

1988. Variant el matís: *Vall-llosca* a Cerdanya, font i barranc afl. esq. de la Riera d'Er (Brousse, *Cerd. Fr.*, 186, mapa min. inte.).

γj

Agreujant-ho. *VALLMALA*, sembla haver estat nom de la gran i aspèrrima barrancada del Torrent de Migdia, a Montserrat, en doc. de 971: «*Montis Serrati --- flumine Lubricati sive in Valle q. dic. Mala*» (col·le. Moreau II, 111). També s'havia aplicat a *La Valleta*, llarga i escanyada vall que baixa de St. Quirze de Colera cap a Llançà: *Valle Mala*, en docs. de 982, 1017, 1019, 1097, 1216 i 1362 (Alsius, *Nom.*, p. 229-30). Un *Val Malenya*, de la qual dona una cita Ponsich (*Top.* 26) no és clar si pot, o no, ser el mateix lloc, car només diu que és prop d'Argelers (evidt. *MALIGNA*); en fi l'antònim *Valle serena*, c. l'a. 950 en un doc. del Vallès: riera que baixa paral·lela a la de Vilamajor en els docs. d'allí p.p. A. Mundó, p. 55.

γk

VALL-LLONGA

γk(1)

Prop de Lleida, cit. entre *Vensilló* i *Gimenells*. 1215: «versus *Vallem Longam*» (MiretS., *Templ.*, 343); 1240, junt amb *Ballobar*: «*Vatlonga*» (id. ib. 234).

γk(2)

Deu ser el nom de la fondalada per on es baixa del Pla de Busa cap a St. Llorenç de Morunys, i al capdavant es travessa el Cardener pel «Pont de *Vallonga*» (pron. *bal̄õnge*, 1935, exc. 248, Ll j, 1), abans d'empendre la pujada cap a St. Llorenç. En l'enq. de Guixers *Cal Vallõnga* (xxxviii, 61.9) probt. el mateix lloc.

γk(3)

La Vallonga te. Rellu (xxxv, 147.21)

γk(4)

Les Vallongues, pda. de Monòver, 38. *Vall-llonga* com localitat fronterera del castellà, cit. entre Elx i St. Vicent del Raspeig (*BDLC*) junt amb *Vall-fosca*, *Vallnespla*, *Vallbonesta* (junt amb *Vallfor*), *Vall Saldolla*, *Vall Famelga*.

γl

VALL TORTA

γl(1)

I. A l'alt Rosselló, te. St. Miquel de Lloles, en docs. de 957 i 1011. Ponsich, (*Top.* 59).

γl(2)

II. *La Vall Torta*, oït així a Tírig i a Sant Mateu. Provenint del te. de Tírig, on l'han fet famosos les notables pintures rupestres i altres troballes prehistòriques, després de regar en te. de les Coves de Vinromà, desemboca a mar amb el nom de *Riu Segarra* (Sánchez Gozalbo *BSCC.* xxv, 189). Nom que al·ludeix al fort angle que descriu el seu curs, des de Catí, en arribar dret al SO. de Tírig, dirigint-se després a l'Est.

MENC. ANT. 1245: *Valle Torta* (*BSCC* xiv, 295); 1249: afrontacions del te. de Morella: «*Cervera --- dividit cum Terit* et vadit fine ad *Vllem. Tortam --- cum Albocacer ---*» Capbreu llegit a l'Arx. de Cinctorres (xxvii, 10.3); 1250: *Vallem Tortam* (*BSCC* xv, 116).

(δ)

20 *VALL*

Compostos. Derivats, que més necessitats d'explicació que els anteriors, formats amb adj. de sentit evident, els exposarem en articles especials.

25

δa

VALLABRIGA

30 δa(1)

Mas i valleta, te. Llanars, que es veu a mà esq. de la ctra., baixant de Vilallonga abans d'arribar a Camprodon. L'exposició de la petita vall, fa que hi hagi més solei que obac. D'acord amb el sentit de *APRICUS*, -ICA, 'assoleiat', en llatí clàssic.

PRON.: *la befabriga*, oït a Llanars, 1935 (VII, 132.7, 10, 15); i a Vilallonga (1969). En els mss. el monestir de Camprodon, sovint *Vallabriga*, segons Mn. Julià Pascual, 1968; i en carta de 23-vi-69, em comunica, d'aquests docs., en part parlen directament d'aquest indret i en part en noms de monjos d'aquell monestir: a. 1232: *Valleabriga --- Vallebriga*; «Pere de *Valle Abrica*». És possible que es refereixin a aquest lloc les cites de 1276 i 177, que donarà després, però més probt. es tractarà del (2).

δa(2),

Vallabriga, poblet de l'Alta Ribagorça, te. Beranui, situat per alt a la dreta de l'Isàvena, davant per davant del mon. d'Ovarra i la vall de Calbera; més al Nord el riu Isàvena s'obre pas pel pregon congost de *La Croqueta*, entre dues altes turonades: *Vallabriga* es troba a redós de la de la dreta del riu, en el costat solei d'aquella: d'on el nom. Cf. breu descripció de *Ballabriga*, en V. Oliva, *Congr. I. Ll. Cat.*, p. 430. Oït *bafabriga*, 1965 a Gavàs (XLVII, 57) i